

njaka in Hicingerja, da v naši domovini sledita po tem, česar hodijo iz daljnih krajev iskat ptuji.

Ravno končavši ta listek mi prinese pismonoša Tvoj 3. potni list iz solčavskih planin. Dobro došel! Naj Ti bojo te verstice poterdile, da sem ga prejel, preden ga bojo priobčile „Novice“.

Ves Tvoj

Beloves.

Novičar iz raznih krajev.

Na svojem potovanji po Ogerskem so prišli Cesar 27. dan t. m. v Rimo-Szombath, 28. pa v Rosenau. — Sliši se, da 15. dan tega mesca se bo tudi vožnja blaga po železnici ljubljansko-teržaški začela. — V nekem primerljivi je višja sodnija razsodila sledeče: „Če kdo podpiše dolžno pismo, pa ne pristavi k svojemu imenu, da ga je podpisal kot priča, velja to, da je dolžno pismo podpisal kot dolžnik, ne pa kot priča, zakaj če bi ga bil podpisal za pričo, se more misliti, da bi bil svojemu imenu dostavil besedice „priča“, in potem še le more veljati za dolžnika.“ Treba je tedaj paziti, da pri takih pismih priče nikoli ne pozabijo tega pristavka. — V pondelj se je začel mednarodni statistični zbor na Dunaji. — Francozki vladni časniki terdijo, da francoski vladi sedaj ni več mar za to, da se Moldava in Valahija zedinite v eno deželo (Rumunijo), in kakor se kaže, bo sedaj rusovska vlada namesto nje prevzela to sporočilo, da bi se dognalo zedinjenje omenjenih dežel. — Knez Gregor Ghika se je na svojem gradu poleg Meluna vstrelil. — Kakor „Czas“ piše, se zbira na Poljskem, proti Krakovem, toliko rusovske armade, da se čudijo, čemu to; nekteri mislijo da zavolj mogočih homatij v Moldavi in Valahii; nobeden ne vé. — V Indii, kjer se Angleži vojskujejo zoper hudi punt, kterege dosihmal še nikakor niso mogli ukrotiti, razsaja sedaj tudi kolera, za katero je tudi angležk general Bernard umerl (tedaj ne za grižo, kakor je „novičar“ povedal). Najhuje mori ljudi ob reki Ganges, Džumna, Tonse, Cabar itd.; prikradla se je ta morivka v vasi na visokih gorah, kjer je dosihmal nikoli še ni bilo; v nizkih krajih je pa ni. Tako tudi v Indii ta počasi svojo pot hodi. — Dolgo se je govorilo, da bode car rusovski cesarja Napoleona v taboru poleg Chalons-a obiskal; sadaj se spet piše, da ne bo nič iz tega, in da se bota snidila v Darmstadt-u. — Cesar Napoleon gré te dni v tabor Chalonski, kjer bo celi mesec ostal in ondi velike vojaške vaje vodil. — Deržavni zbor v Londonu je bil v petek razpušen. — Najmlajši brat rusovskega cara, veliki knez Michael Nikolajevič se je oženil s princesnjo Cecilijo, sestro velikega vojvoda Badenskega, ktera je po rusovskih postavah za tega voljo prestopila v pravoslavno véro (staroverstvo) z novim imenom: „velika kneginja in carska visokost Olga Feodorovna.“ — Akademii pariški je bil unidan pokazan neki zelenkast keber, ki se sveti kakor zlato in se dá v prah zmleti kakor španjske muhe. Imenuje se po francozko „cetoine“ in se zoper steklino zlo hvali; — posebna komisija je določena to reč natanko preiskati. — 25. dan p. m. so v Orleans-u na Francozkem ob glavo djali nekega človeka, kateri je svojega 70 let starega očeta ubil; po postavi so hudodelnika bosega, v srajci in z odeto glavno na morišče (šafot) nesli. — Na Pruskem se je primerilo več nesreč, da so si ljudje zavdali, ki so tobak nosljali (šnofali), kateri je bil v svinčenim papirji zavrit; pruska vlada tedaj očitno svari pred tako zavitim tobakom. — V več soseskah Belgije so se kmetje zavezali, da nihče ne bo pil tobaka na polji; v več francozkih krajih je pa vlada naravnost prepovedala tobak piti na polji. — Na Francozkem pričakujejo letos več vina kot lansko leto, in posebno dobrega; v več krajih je grozdje bolno; v nekterih

krajih so bolezen z žvepljenjem pregnali. — Ker je francozka cesarica Španjolka, Španjoli pa imajo odnekaj ostudno veselje nad tem, da spušajo bike nad bike v boj, so napravili unidan v Bajoni tako bojišče. Cesar, cesarica, gospode in drugega ljudstva je privrelo v gledišče, ki je bilo tako polno, da se je poderlo več odrov in se nekoliko ljudi zelo poškodovalo. — Iznajdenik železnic, Anglež po imenu Tomáš Gray, je daroval vse svoje premoženje ti znajdbi, ktero je leta 1818 pervikrat razodel svojim prijateljem, podavši jim zvezek obrisov in papirjev, rekoč: „Sprejmite tu zarijo omike; odsedaj ni nobene daljave več na svetu.“ Leta 1852 je ta mož, po katerem jih je že toliko obogatelo, umerl skor na beraški palici! — Da ni vselej dobro, se zavoljo svoje moči preveč košatiti in če tudi v tako imenovanem „špasu“, pričuje sledeča prigodba: Nek mlad, prav močan mladenec iz Déveča na Ogerskem se je s svojo močjo kaj bahal rekoč, da izleče dva svojih tovaršev s svojim vratom iz hiše. Rečeno, storjeno! Eden mladih ljudi se oklene s svojimi rokami njegovega vratu, drug pa se je na unega obésel, in poskušnjo so začeli. Pa kmalo omaga moč širokoustnika, in ko ga tovarša spustita, mu glava omahne; — izvinila se mu je! Nesrečni žlovek je čez dva dni z neizrečenimi bolečinami svojo dušo izdihnil. — Na Angležkem je navada žlahnih gospodov, da pri javnih pojedinah vsak kaj govori. Tega se je nek žlahčič iznebil, rekoč: „Da bi bile čednosti nazočih gospej in gospodičin tolike, kolike so njih spodnje krila, njih napake pa ne večje od njih klobukov!“ — Teržaška mestna gosposka je dala na znanje, da bo tudi v prihodnjem letu pripušeno, v Terstu in njegovi okolici meso svobodno sekati. — Na Angležkem je pil nek delavec za stavo s svojimi tovarši trideset frakeljnov žganja v mnogih kerčmah. Ko že ni mogel več piti, so mu tovarši neki žganje v usta vlivali. Nesrečni človek je plačal to nezmernost prihodnji dan z življenjem svojim.

Kratkočasnice za poskušnjo s cirilico pisane.

Spisal Matija Majar.

Два фанта, Тине и Франце, ста јіграла в скарднѣу на прекладіх. Оче покличе: Тине! кај дела Франце на прекладіх?

Тине. Ніч!

Оче. Кај па ті делащ, Тине?

Тине. Јаз Францу помагам.

Napisi.

Prava cena.

Da si, Vulcin, le po sreči bogat, te ne slavi nikakor;
Bodi ubožen bogat, dike si prave gotov!
Kamen le tak je demant, ki jasnejše v temoti se sveti,
Drev da je terden, se zvé, kadar ga stresa vihar!

Pevec.

Zemljo na herbet Erkul si nabaše, rešitelj Atlantov;
Reven, pa v duhu bogat nosiš svetove, ti pevc!

Zadnji most.

Kaj pa drugače je smert kakor most iz življenja na unkraj, —
Drago mostnino pa tud' slehern plačuje že prej!

Fr. Zakrajšek.